

Dosarul nr. 2rh-19/19

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud: P. Ursache)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Gligor, M. Anton, A. Minciuna)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție
(jud: S. Novac, I. Cimpoi, I. Sîrcu, V. Clevadî, T. Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

6 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Ion Taran,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Cazacu,
Anastasia Cazacu și Cristina Kalel împotriva Elizavetei Culeabina și Ion Taran cu
privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și atribuirea
drepturilor și obligațiilor de cumpărător,
împotriva deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție, prin care a
fost admis recursul declarat de Tudor Cazacu, a fost casată decizia din 17 iunie
2009 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 mai 2006 a Judecătoria
Buiucani municipiul Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a
acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 1 noiembrie 2005 Tudor Cazacu, Anastasia Cazacu și Cristina Kalel au
depus cerere de chemare în judecată împotriva Elizavetei Culeabina și Ion Taran
cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și atribuirea
drepturilor și obligațiilor de cumpărător.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 5 august 2005, Maria
Kolesnichenko, fiica pârâtei Elizaveta Culeabina, care acționa la acel moment din
numele ei în baza procurii nr. 1654 din 4 iulie 2005, a încheiat cu Ion Taran un
contract de vânzare-cumpărare al apartamentului nr. 5 din str. xxxxx, mun.
Chișinău.

Au menționat că apartamentul nr.5 se află în vecinătate cu apartamentele nr.3,
nr.4 și nr.6, care sunt proprietatea lor.

Reclamanții au explicat că toate aceste apartamente sunt amplasate într-o casă
comunală din str. xxxxx, mun. Chișinău și au în folosință comună două coridoare
cu suprafața de 3,1 m.p. și respectiv de 10,3 m.p, bucătăria cu suprafața de 32,5

m.p., baia și veceul, asupra cărora dâșii împreună cu pârâta Elizaveta Culeabina, care ulterior a decedat, dețineau dreptul de proprietate comună.

Au considerat că este nul contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului nr. 5 din str. xxxxx, mun. Chișinău, deoarece contrar prevederilor art. 351 alin. (1) Cod civil, apartamentul a fost înstrăinat cu încălcarea dreptului de preemțiune, care a apărut din momentul delimitării cotei fiecărui proprietar în baza contractelor de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

Reclamanții au solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 5 august 2005, încheiat între Elizaveta Culeabina și Ion Taran, în privința apartamentului nr. 5 din str. xxxxx, mun. Chișinău, precum și atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător.

Prin hotărârea din 11 mai 2006 a Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Prin decizia din 17 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Tudor Cazacu, Anastasia Cazacu și Cristina Kalel și a fost menținută hotărârea din 11 mai 2006 a Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău.

Prin decizia din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Tudor Cazacu, a fost casată decizia din 17 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 mai 2006 a Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă partial. S-a respins pretenția lui Tudor Cazacu, Anastasia Cazacu și Cristina Kalel cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 5 august 2005, încheiat între Elizaveta Culeabina și Ion Taran, în privința apartamentului nr. 5 din str. xxxxx, mun. Chișinău. S-a admis pretenția cu privire la atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător. În contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 5 august 2005 între Elizaveta Culeabina și Ion Taran, în privința apartamentului nr. 5 din str. xxxxx, mun. Chișinău, autentificat de notarul Maria Mardari, înregistrat în registrul actelor notariale cu nr. 4490 și în Registrul bunurilor imobile la 10 august 2005 cu nr. xxxxx, s-a înlocuit cumpărătorul Ion Taran cu cumpărătorul Cazacu Tudor. S-a încasat din contul lui Cazacu Tudor în beneficiul lui Ion Taran suma de 7355 de lei. S-au încasat din contul lui Ion Taran în beneficiul lui Tudor Cazacu cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei.

Prin încheierea 6 octombrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Taran împotriva deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Elena Taran împotriva deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 24 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandrina Taran împotriva deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție.

La 19 decembrie 2018 Ion Taran a depus cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de revizuire, a menționat că instanța de recurs a examinat recursul lui Tudor Cazacu, fără ca acesta să fie semnat și respectiv, a admis un recurs care contravine cerințelor instituite de lege.

De asemenea, a indicat că instanța de recurs a emis o decizie cu privire la drepturile unei persoane care nu a fost implicată în proces și anume, ale Alexandrinei Taran.

A susținut că circumstanțele invocate i-au devenit cunoscute la 11 decembrie 2018, când a luat cunoștință cu materialele dosarului.

Revizuentul a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție și rejudecarea cauzei.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior.

Revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevalidă, iar dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, astfel că revizuirea nu poate fi promovată decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

La fel, este de menționat că, revizuirea nu implică realizarea unui control judiciar, ci determinarea unei noi judecăți, întemeiată pe unele elemente, ce nu au putut forma obiectul examinării ce a condus la pronunțarea hotărârii care face obiectul căii de atac.

Într-o altă ordine de idei, revizuirea se justifică, de regulă, prin aceea că, involuntar, instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată, fie în raport cu materialul existent la data pronunțării hotărârii, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior pronunțării hotărârii.

Această cale de atac a hotărârilor irevocabile poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, de aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii care sunt prevăzute la art. 449 Cod de procedură civilă.

Prin cererea de revizuire depusă la 19 decembrie 2018 Ion Taran a solicitat revizuirea deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție și temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și c) Cod de procedură civilă, potrivit cărora revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, și

instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În condițiile art. 450 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Iar în conformitate cu art. 450 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective – în cazul prevăzut la art.449 lit.c).

Astfel, termenul de depunere a cererii de revizuire reprezintă intervalul de timp în interiorul căruia poate fi exercitată calea de atac a revizuirii.

În același timp, chiar și în condițiile când cererea de revizuire corespunde cerințelor legale și este bazată pe unul din temeiurile prevăzute de lege, pentru ca ea să fie admisă de către instanță spre examinare și, ulterior, prin hotărâre a instanței, să constituie motiv pentru desființarea unei hotărâri irevocabile, ea trebuie să fie depusă în termen.

Această cerință este stabilită de către legiuitor și corespunde exigențelor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului, care proclamă, ca unul din principii, necesitatea asigurării securității raporturilor juridice (a se vedea *Brumărescu v. Romania*, [GC] nr. 28342/95, § 61, ECHR 1999-VII; *Roșca v. Moldova*, nr. 6267/02, § 24, 22 martie 2005).

Analizând cererea de revizuire prin prisma prevederilor legale menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că revizuentul Ion Taran nu a respectat termenul în interiorul căruia se poate depune cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relatează că potrivit condițiilor stipulate la art. 450 lit. b) Cod de procedură civilă, posibilitatea depunerii cererii de revizuire în temeiul art. 449 lit. b), este condiționată de respectarea termenului de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei a cărei revizuire se solicită, în interiorul căruia se poate exercita această cale de atac.

La caz, decizia din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție a devenit irevocabilă la aceeași dată, pe când cererea de revizuire a fost depusă la 19 decembrie 2018, adică în afara termenului de 5 ani și fără solicitarea de repunere în termen.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că depășirea termenului de 5 ani, este imputabilă revizuentului, fapt ce condiționează respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă din motivul omiterii termenului de depunere.

În același timp, Colegiul conchide că revizuentul nu a respectat nici termenul în interiorul căruia se poate depune cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, or, acesta a cunoscut despre decizia supusă revizuirii la data emiterii acesteia – 22 aprilie 2010, respectiv cererea de revizuire în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, a fost depusă la 19 decembrie 2018 cu

expirarea termenului de prescripție de 3 luni din ziua când a luat cunoștință de circumstanțele respective, și fără solicitarea de repunere în termen.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că admiterea cererii de revizuire în condițiile în care a fost depusă, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 06 decembrie 2005 pe cazul Popov (2) contra Moldovei nr. 19960/04).

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că revizuentul Ion Taran a depășit termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Taran împotriva deciziei din 22 aprilie 2010 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Cazacu, Anastasia Cazacu și Cristina Kalel împotriva Elizavetei Culeabina și Ion Taran cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și atribuirea drepturilor și obligațiilor de cumpărător.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva